

Sygn. akt I ACz 422/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. J.**

przeciwko **M. B. ,M. F. i K. R.**

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C 212/13

p o s t a n a w i a :

o d d a l i ć zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu.

Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że Sąd Okręgowy ustalił , że powód kieruje do Sądu Okręgowego w Krośnie wiele pozwów, kilka pozwów miesięcznie z wnioskami o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu i że następnie przeciwko ustanowionym z urzędu adwokatom, bądź radcom prawnym kieruje pozwy o odszkodowanie bądź zadośćuczynienie pieniężne i że z takim właśnie pozwem mamy do czynienia w niniejszej sprawie .

Przyjmując ustanowienie „bariery finansowej” w dochodzeniu roszczeń cywilnych w postępowaniu sądowym, ustawodawca miał na uwadze równowagę między interesem Państwa w pobieraniu opłat a interesem strony w dochodzeniu roszczeń i obrony swoich praw w postępowaniu sądowym . Jeżeli powód dysponuje ograniczonymi zasobami pieniężnymi winien skupić się na dochodzeniu swoich praw , które rzeczywiście zostały naruszone, a tak powód nie postępuje i dlatego też niniejszy pozew trudno uznać za rzeczywistą potrzebę obrony jego interesów, co skutkuje oddaleniem wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Jak wynika z treści pozwu i dalszych pism procesowych powód jest osobą zaradną i w takiej sytuacji nie ma konieczności finansowania przez Państwo (a więc innych obywateli) profesjonalnej pomocy prawnej dla niego, która winna być udzielana tylko wyjątkowo dla osób nieporadnych (art. 117 kpc).

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł powód z wnioskiem o jego zmianę i orzeczenie zgodnie z wnioskiem , tj. o zwolnienie go w niniejszej sprawie od kosztów sądowych w całości i ustanowienie adwokata z urzędu.

Podniósł , że orzeczenie jest nietrafne, bo przecież z przedłożonych dokumentów przez niego wynika , że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych , a więc powinien być zwolniony od tych kosztów. Sprawa jest zawiła, a zatem winien go reprezentować profesjonalny pełnomocnik .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Sąd Apelacyjny podziela ustalenie Sądu Okręgowego, że powód od dłuższego okresu czasu wnosi po kilka pozwów miesięcznie przeciwko Skarbowi Państwa – poszczególnym sądom, prokuraturom , a także profesjonalnym pełnomocnikom ustanowionym z urzędu dla powoda , domagając się , bądź odszkodowania, bądź zadośćuczynień pieniężnych i to w stosunkowo wysokich kwotach i dodatkowo ustala , na podstawie repertoriów tut. Sądu, że takie pozwody od około dwóch lat wnoszone są nie tylko do Sądu Okręgowego w Krośnie, ale także do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, Przemyślu, a także innych Sądów Okręgowych na terenie Polski, bo powód „nie panując nad wnoszonymi sprawami” przysyłał do tut. Sądu Apelacyjnego różne pisma procesowe kierowane do innych sądów. Ponadto powód w dużych ilościach do Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie wnosi bezzasadne merytorycznie , bądź niedopuszczalne skargi na przewlekłość postępowania w poszczególnych sprawach .

Wielość spraw wnoszonych przez powoda, treść pozwu w niniejszej sprawie (sprawa wniesiona przeciwko pozwanej K. R. sygn. akt I C 214/13 Sądu Okręgowego w Krośnie została połączona do sprawy przeciwko M. B. i M. F. sygn. akt I C 212/13) i dalszych pismach procesowych wskazuje w sposób jednoznaczny, że powód jest osobą zaradną, precyzyjnie formułuje stany faktyczne, z których wywodzi swoje roszczenia i dlatego też trafnie Sąd Okręgowy przyjął , że udział adwokata lub radcy prawnego w niniejszej sprawie nie jest potrzeby , a odmienne wywody zaprezentowane przez powoda w zażaleniu, nie są do podzielenia .

Z treści pozwów (połączonych do łącznego rozpoznania) wynika, że pozwane M. B. , M. F. zostały wyznaczone z urzędu do reprezentowania powoda w sprawach toczących się przed Sądem Rejonowym w Tczewie i przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku , a swoje roszczenie powód wywodzi z faktu , że pozwana M. B. odmówiła spotkania z powodem w Areszcie Śledczym w W., druga pozwana spotkała się , a następnie obie pozwane wydały opinie o braku podstaw prawnych do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia . Ponadto pozwane wykazały się brakiem szacunku do powoda , nie precyzując na czym ten brak szacunku miał polegać . Z kolei pozwana K. R. ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu dla powoda odmówiła spotkania z powodem w Areszcie Śledczym w W., sporządziła opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie wydanego w sprawie I ACa 698/12, ponadto wykazała się brakiem szacunku do powoda (nie precyzując na czym ten brak szacunku miał polegać).

Powyższe okoliczności wskazują , że kolejny pozew powoda wniesiony w niniejszej sprawie, ma charakter pieniacy, jest oczywiście bezzasadny i dlatego też , choćby z tego powodu, na podstawie art. 109 § 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych , wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych w niniejszej sprawie, winien być oddalony.

W konsekwencji należy przyjąć, że zaskarżone postanowienie jest trafne i odpowiada prawu , co skutkuje oddaleniem zażalenia na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc .

(...)

(...) W. .

(...).06.13